

5, 20, 21. — Vgl. वर्षपर्वत, वर्षमयादागिरि.

वर्षद्य adj. den Regen abhaltend, vor Regen schützend R. 7, 54, 9.

वर्षज्ज adj. = वर्षेज्ज P. 6, 3, 16. 1) von Regen herrührend SĪH. D. 171. — 2) vor einem Jahr entstanden, ein Jahr alt: डुरित WEBER, RĀMAT. UP. 355.

वर्षणा (von वर्ष) 1) adj. (f. ई) regnend: सम^० (घन) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 10, Cl. 35. कर्कशाङ्गार^० HARIV. 5528. पोसु^० BHĀG. P. 10, 79, 1. पीयूषवृष्टिवर्षणी Verz. d. Oxf. H. 20, b, 9. अत्र eine Regen bewirkende Waffe R. 1, 29, 16 (30, 14 GORR.). — 2) n. das Regnen, Regenlassen, Ausgießen TRIK. 1, 1, 83. H. 166. HARIV. 266 (nach der Lesart der neueren Ausg.). शार्द 8087. 12497 (nach der Lesart der neueren Ausg.). सुचिरमूषरे वर्षणम् Spr. 209. MĀRK. P. 104, 21. P. 1, 4, 84, Schol. निःशब्दवर्षणमिवाम्बुधरस्य RĀGĀ-TAR. 3, 252. अ^० Spr. 3637. वर्षणादृषभः NIR. 9, 22. शस्त्रास्त्राश्माम्बु^० KĀM. NĪTIS. 17, 53. धृततैलवसादि^० VARĀH. BRH. S. 97, 10. रत्नौघ^० KATHĀS. 46, 146. अङ्गार^० 101, 127. अपात्र^० das Herabregnenlassen (von Gaben) auf Unwürdige Spr. 144.

वर्षणि f. = वर्तन und कृति UNĀDIK. im ÇKDR. = वर्षण und क्रतु UNĀDIK. im SĀMKSĪPTAS. nach ÇKDR.

वर्षतन्त्र n. Titel einer Schrift Ind. St. 2, 252. MACK. Coll. I, 123.

वर्षधर 1) adj. Regen enthaltend; m. Wolke H. an. 2, 571. — 2) adj. einen Welttheil (वर्ष) enthaltend, — einschliessend; m. ein solcher Berg H. 947 (vgl. Comm.). ÇĀTR. 1, 292. 294. — 3) m. der Gebieter über ein Varsha BHĀG. P. 5, 3, 16. — 4) m. = वर्षवर Eunnuch (die Samenergießung zurückhaltend) HALĀJ. 2, 275. ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON, R. 2, 65, 7 (वर्षवर ed. Bomb.). BHĀR. NĪTJAC. 34, 52. 55. 57. KĀM. NĪTIS. 7, 41 (वर्षवर Comm.). MĀLAY. 47, 15. PAÑĒAT. 43, 5. 53, 2.

वर्षधार m. N. pr. eines Schlangendämons VJUTP. 87.

वर्षधाराधर adj. regenschwanger: मेघ Spr. 4623.

वर्षनिर्णिञ्ज adj. in den Schmuck —, in das Gewand des Regens gekleidet: die Marut RV. 3, 26, 5. 5, 57, 4. ÇĀKṢH. ÇR. 8, 23, 4.

वर्षप m. Beherrscher eines Varsha BHĀG. P. 5, 20, 20.

वर्षपति m. dass. BHĀG. P. 5, 8, 11. 20, 31.

वर्षपद n. Kalender Ind. St. 2, 256.

वर्षपद्धति f. Titel eines Werkes MACK. Coll. I, 123. — Vgl. वर्षगणपद्धति.

वर्षपर्वत m. = वर्षगिरि HĀR. 26.

वर्षपाकिन् m. Spondias mangifera (s. आघातक) H. 1152.

वर्षपुरुष m. Bewohner eines Varsha BHĀG. P. 5, 18, 24. 29. 20, 22.

वर्षपुष्प 1) m. N. pr. eines Mannes SĀMṢK. K. 185, a, 10. — 2) f. आ eine best. Schlingpflanze, = सहदेवी RĀGĀN. im ÇKDR.

वर्षप्रावन् adj. nach dem Comm. Regenfülle gebend TBa. 3, 6, 48, 1. die Ausg. schreibt im Comm. °प्रावाः.

वर्षप्रिय m. ein Freund des Regens, Bez. des Kātaka TRIK. 2, 3, 17.

वर्षभुज्ज m. der Beherrscher eines Varsha BHĀG. P. 10, 87, 28.

वर्षमयादागिरि m. = वर्षगिरि BHĀG. P. 5, 20, 26.

वर्षमेदस् adj. durch Regen fett AV. 12, 1, 42.

वर्षय् 1) caus. von वर्ष; s. das. — 2) denom. (vgl. वर्षिष्ठ, वर्षियस्) hoch u. s. w. machen SIDDH. K. 162, b, 4.

वर्षवर (वर्ष so v. a. Samenergießung und वर Hemmung, Zurückhaltung oder hemmend, zurückhaltend) m. Eunnuch AK. 2, 8, 1, 9. H. 728.

VI. Theil.

HARIV. 3217. R. GORR. 2, 17, 2. 67, 5. 7, 109, 10. DAÇAR. 2, 42. RATNĀV. 27, 7. MĀLATI. 16, 16. — Vgl. वर्षधर 4).

वर्षवसन n. der Aufenthalt der buddhistischen Mönche in festen Wohnungen während der Regenzeit BURN. Intr. 285. वर्षावसन wäre die richtigere Form.

वर्षवृद्ध adj. im —, durch Regen erwachsen AV. 6, 30, 3. 12, 3, 19. VS. 1, 16. ÇĀT. BR. 1, 1, 4, 19. KAUC. 61.

वर्षवृद्धि f. Wachsthum der Jahre WEBER, KRṢṢNĀG. 249. Bez. der Feier des Geburtstages ÇKDR.

वर्षशतिन् adj. hundertjährig HARIV. 4196.

वर्षाश m. Monat (Jahrestheil) TRIK. 1, 1, 109. °क m. dass. H. Ç. 21. वर्षासक HĀR. 28.

वर्षागम m. der Anfang der Regenzeit VARĀH. BRH. S. 55, 6.

वर्षाघोष (व^० + घोष) m. ein grosser Frosch (महामण्डूक) RĀGĀN. im ÇKDR.

वर्षाङ्ग 1) m. Monat (Jahrestheil) HĀR. 28. — 2) f. ई = पुनर्नवा ÇĀBDAR. im ÇKDR.

वर्षाचर adj. in der Stelle: वर्षाचरो ऽस्तु भूतकः (als Fluch) MBH. 13, 4527. st. dessen करोतु भूतको ऽवर्षाम् 4579.

वर्षाव्य (वर्ष + आ^०) adj. dessen Opferbutter der Regen ist AV. 13, 1, 47.

वर्षाधिप m. Jahresregent GANIT. PRATJABDĀÇ. 7. — Vgl. वर्षेश.

वर्षाधृत adj. in der Regenzeit getragen: Gewand KĀTJ. ÇR. 4, 6, 18.

वर्षाबीज n. Hagel H. Ç. 28.

वर्षाभव m. = रक्तपुनर्नवा RĀGĀN. im ÇKDR.

वर्षाभू Declin. P. 6, 4, 84. VOP. 3, 59. in der Regenzeit erscheinend. 1) m. a) Frosch AK. 1, 2, 2, 24. TRIK. 3, 3, 290. H. 1354. an. 3, 457. MED. bh. 18. — b) Regenwurm TRIK. H. an. MED. — c) Coccinelle RĀGĀN. im ÇKDR. — 2) f. °भू a) Froschweibchen HALĀJ. 3, 40. RŪPARATNĀK. bei BHAR. zu AK. nach ÇKDR. — b) Boerhavia procumbens (s. पुनर्नवा) TRIK. H. an. MED. RATNAM. 25. SUÇR. 1, 217, 6. 218, 21. 2, 36, 19. 80, 14. 207, 1. 416, 12. Vgl. दीर्घ^०, नील^०, रक्त^०. — 3) f. °ञ्ची a) Froschweibchen AK. 1, 2, 2, 24. — b) Boerhavia procumbens AMARAMĀLĀ und BHĀGURI nach ÇKDR.

वर्षामद m. Pfau ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON.

वर्षाम्भःपारणत्रत m. Bez. des Kātaka ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON.

वर्षाचिन्स m. der Planet Mars ÇĀBDAR. im ÇKDR.

वर्षालङ्कायिका f. Trigonella corniculata Lin. BHAR. zu AK. 2, 4, 4, 21. — Vgl. कोटिवर्षा und लङ्कायिका.

वर्षाली indecl. in Verbindung mit अस्, कर् und भू gaṇa ऊर्पादि zu P. 1, 4, 61.

वर्षावसान m. (!) Ende der Regenzeit, der Herbst RĀGĀN. im ÇKDR.

वर्षावस्तु n. Titel einer Abtheilung des Vinaja bei den Buddhisten VJUTP. 211.

वर्षाशाटी f. bei den Buddhisten ein zur Regenzeit getragenes Gewand: °चीवर VJUTP. 207. °गत 196. °गोपक 216; vgl. वस्त्रिकासाटिका MṢHĀDEVY, PRATHIMOKṢA-SŪTRA 19, 16.

वर्षामुज्ज adj. in der Regenzeit (वर्षाम् loc. pl.) entstehend, — erscheinend P. 6, 3, 1, VArtt. 5.

वर्षादिक m. eine best. giftige Schlange (अस्ति) SUÇR. 2, 265, 19.

51